नहुषं वृद्धशर्म्माणं राजिङ्गयमनेनसं । स्वर्भानवीसुतानेतानायोः पुत्रान्प्रचक्षते । ११५०
आयुषो नहुषः पुत्रो धीमान्सत्यपराक्रमः । राज्यं शशास सुमहद्धर्म्मेण पृथिवीपते ।
पितॄन्देवानृषीन्विप्रान् गन्धर्व्वोरगराक्षसान् । नहुषः पालयामास ब्रह्मक्षत्रमथो विशः ।
स हत्वा दस्युसङ्घातानृषीन् करमदापयत् । पशुवच्चैव तान्पृष्ठे वाहयामास वीर्य्यवान् ।
कारयामास चेन्द्रत्वमभिभूय दिवौकसः । तेजसा तपसा चैव विक्रमेणौजसा तथा ।
यतिं ययातिं संयातिमायातिमयतिं ध्रुवं । नहुषो जनयामास षट्सुतान्प्रियवादिनः । ११५५
यतिस्तु योगमास्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः । ययातिर्नाहुषः सम्राडासीत्सत्यपराक्रमः ।
स पालयामास महीमीजेच बहुभिर्म्मखैः । अतिभक्त्या पितॄनर्चन्देवांश्च प्रयतः सदा ।
अन्वगृह्णात्प्रजांसर्व्वां ययातिरपराजितः । तस्य पुत्रा महेष्वासाः सर्व्वैः समुदिता गुणैः ।
देवयान्यां महाराज शर्म्मिष्ठायाञ्च जज्ञिरे । देवयान्यामजायेतां यदुस्तुर्व्वसुरेव च ।
द्रुह्युश्चानुश्च पूरुश्च शर्म्मिष्ठायां प्रजज्ञिरे । स शाश्वतीः समा राजन् प्रजा धर्म्मेण पालयन् । ११६०
जरामार्च्छन्महाघोरां नाहुषो रूपनाशिनीं । जराऽभिभूतः पुत्रान्स राजा वचनमब्रवीत् ।
यदुं पूरुं तुर्व्वसुञ्च द्रुह्युं चानुञ्च भारत । यौवनेन चरन्कामान्युवा युवतिभिः सह ।
विहर्त्तुमहमिच्छामि साह्यं कुरुत पुत्रकाः । तं पुत्रो दैवयानेयः पूर्व्वजो वाक्यमब्रवीत् ।
किं कार्य्यं भवतः कार्य्यमस्माकं यौवनेन ते । ययातिरब्रवीत्तं वै जरा मे प्रतिगृह्यतां ।
यौवनेन त्वदीयेन चरेयं विषयानहं । यजेतां दीर्घसत्रैर्म्मे शापाच्चोशनसो मुनेः । कामार्थः परिहीणोऽयं तप्येयं तेन पुत्रकाः । ११६५
मामकेन शरीरेण राज्यमेकः प्रशास्तु वः । अहं तन्वाऽभिनवया युवा काममवाप्नुयां ।
ते न तस्य प्रत्यगृह्णन्यदुप्रभृतयो जरां । तमब्रवीत्ततः पूरुः कनीयान्सत्यविक्रमः ।
राजंश्चराभिनवया तन्वा यौवनगोचरः । अहं जरां समादाय राज्ये स्थास्यामि ते ज्वया ।
एवमुक्तः सराजर्षिस्तपोवीर्य्यसमाश्रयात् । सञ्चारयामास जरां तदा पुत्रे महात्मनि ।
पौरवेणाथ वयसा राजा यौवनमास्थितः । याययातेनापि वयसा राज्यं पूरुरकारयत् । ११७०
ततो वर्षसहस्रान्ते ययातिरपराजितः । स्थितः स नृपशार्दूलः शार्दूलसमविक्रमः ।
ययातिरपि पत्नीभ्यां दीर्घकालं विहृत्य च । विश्वाच्या सहितो रेमे पुनश्चैचरथे वने ।
नाध्यगच्छत्तदा तृप्तिं कामानां स महायशाः । अवेत्य मनसा राजन्निमां गाथां तदा जगौ ।
न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति । हविषा कृष्णवर्त्मेव भूय एवाभिवर्द्धते ।
पृथिवी रत्नसंपूर्णा हिरण्यं पशवःस्त्रियः । नालमेकस्य तत्सर्व्वमिति मत्वा शमं व्रजेत् । ११७५
यदा न कुरुते पापं सर्व्वभूतेषु कर्हिचित् । कर्म्मणा मनसा वाचा ब्रह्म सम्पद्यते तदा ।
यदाचायं न बिभेति यदा चास्मान्न बिभ्यति । यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म सम्पद्यते तदा ।
इत्यवेक्ष्य महाप्राज्ञः कामानां फल्गुतां नृप । समाधाय मनो बुध्या प्रत्यगृह्णाज्जरां सुतात् ।
दत्त्वा च यौवनं राजा पूरुं राज्येऽभिषिच्य च । अतृप्त एव कामानां पूरुं पुत्रमुवाच ह ।